

Grad grelt, at det er mig umuligt at lade være at oplyse enkelte af disse Forhold. Jeg vil saa bede ærede Medlemmer om at tænke over disse Tal, naar de nu ser dem i Rigsdagstidende og ser den Forskel, der er mellem Frederiksberg Kommune og Sognekommunerne i en Landsdel som Hjørring Amt.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg skal ikke indlade mig paa at svare hvert enkelt af det høje Tings Medlemmer, der har haft Ordet, siden jeg i Gaar havde Lejlighed til at fremsætte nogle replicerende Bemærkninger. Jeg vil samle Resultatet af de mange og, det maa vist indrømmes, noget divergerende Udtalelser ved at sige, at trods Divergenserne har man fra alle Sider været enig om, at det, der er det egentlig bærende Princip i Loven om Arbejdsløhedskasserne, Forsikringsprincippet, skal opretholdes. Naar man er enig herom, lykkes det nok under Sagens videre Behandling at blive enig om, hvilke Former for Forsikring og dermed i Forbindelse staaende Tilskud fra det offentlige man helst bør vælge. Jeg har i Gaar haft Lejlighed til mere udførligt at omtale og skal derfor her blot paa ny understrege, at der er to Former, under hvilke det offentlige Tilskud til Forsikringen kan ydes. Den ene er den, der har været benyttet hidtil, og som jeg har foreslaaet at bibeholde, at det offentlige Tilskud falder som Betaling af en Del af de Præmier, der paahviler de enkelte Medlemmer. Den anden, som jeg ogsaa nævnte i Gaar, er den, at man ordner Forsikringen forsikringsmæssigt og forsikringsteknisk, hvad man paa en Maade bedre kan nu, da vi staa med nogle Aars Erfaring, men siger, at det offentlige Tilskud først skal falde paa det Tidspunkt, da de paagældende arbejdsløse skal hæve deres Understøttelse eller deres Forsikring, som jeg hellere vil kalde det. Begge Former er lige forenelige med Forsikringsprincippet, og der kan fremføres noget baade imod og til Fordel for hver af dem. Jeg mente i Gaar at have forstaaet det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) saaledes, at han ansaa det for heldigst at benytte den af mig sidst nævnte Form, men jeg erfarer jo, at det gør det ærede Medlem ikke, han vil fastholde, at det offentlige Tilskud fremdeles skal falde som en Del af de paagældendes Præmier.

Men hvad enten man nu vælger den ene eller den anden af de to Former, tror jeg — og det vil jeg oprigtig talt haabe,

jeg har Ret i —, at det store Flertal vil sige, at naar Talen bliver om at fastsætte det offentlige Tilskud, skal der dog tages et vist Hensyn til den paagældendes, være sig Præmiebetaalers eller understøttedes, økonomiske Stilling. Jeg kan ikke nægte, at det i ikke ringe Grad har forundret mig, at begge de ærede Medlemmer, der har haft Ordet for de to Højregupper her i Tinget, har været enige om, og har været enige med det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) og Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) om, at enhver som helst, saa snart han bliver arbejdsløs, eller saa snart han har meldt sig til Optagelse i en Arbejdsløhedskasse, har Krav paa det samme Tilskud af det offentlige uden Hensyn til sin økonomiske Stilling. . . (Afbrydelse af *Ivar Berendsen*) . . . naar han blot er Lønarbejder selvfølgelig, men det er jo kun Lønarbejdere, der er Tale om. Det har i høj Grad interesseret mig, at man fra de 4 Partiers eller de 4 Grupperes Side har været enig om at fastholde, at hvad enten den paagældende tjener 3,000 Kr. om Aaret eller kun 1,000 Kr. eller mindre, skal han have Krav paa at faa fra det offentlige Side et lige stort Bidrag, det vil sige en lige stor Kvotadel af den Præmie, han betaler. Jeg tror nu ikke, det lader sig gøre at faa Flertal i Befolkningen for den Anskuelse. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) gik ud fra, at det var kun imellem Bønderne, der var Modstand herimod; han mente, det viste i al Almindelighed Forhandlingerne her i Tinget. Indtil videre i alt Fald trister jeg mig til at gaa ud fra, at de ærede Medlemmer ikke staaar som Repræsentanter for et Flertal i Befolkningen, hvad enten der er Tale om Bønder — eller Landbrugere, skal man vel hellere sige — eller Haandværks- og Industri-drivende og Lønarbejdere under disse Virksomheder.

Naar man ser paa, hvorledes Tinget har stillet sig ved enkelte tidligere Lejligheder, viser det sig, at det i alt Fald ikke har hævdet det Standpunkt, der nu er hævdet af de ærede Medlemmer, der staaar som Talsmænd for de fire Grupper. Jeg kommer til at tænke paa, hvad der er nævnt af det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) og tidligere af andre Medlemmer, hvorledes Staten havde paataget sig en vis Forpligtelse med Hensyn til den Fare, der truer Landet fra den mægtige Nabo mod Vest, fra Vesterhavet. Jeg kommer til at tænke paa, at vi har nylig — det vil sige i Fjor, men det blev berørt